

**Centrum voor
Beleidsstatistiek**
Onderzoek & Microdata

Jubileumnummer

10

Nieuwsbrief

Van de redactie

Astrid Kroeze

Tien jaar Centrum voor Beleidsstatistiek! Dat is het thema van deze -zoals wij het hier op de werkvloer noemen- jubileumuitgave van de CvB-nieuwsbrief. Terugkijken en vooruitblikken staat centraal. Mensen van het eerste uur zoals Pieter Al, Jan Jonker en Robert Selten halen herinneringen op, maar ook anderen leveren hun bijdrage. En dan de toekomst van het Centrum! Gosse van der Veen (Directeur Generaal van het CBS) laat zijn licht hierover schijnen.

Langs deze weg wil de redactie allen bedanken die een bijdrage aan deze nieuwsbrief hebben geleverd, met name hen die CvB of zelfs het CBS inmiddels hebben verlaten. Dank!

10 jaar Centrum voor Beleidsstatistiek

Directeur Generaal Gosse van der Veen

Tien jaar geleden is het Centrum voor Beleidsstatistiek (CvB) begonnen binnen het CBS. Het doel van het CvB was en is een optimale benutting van alle bij het CBS beschikbare gegevens om beter te voorzien in de behoeften van de maatschappij aan statistische informatie. Inmiddels is de dienstverlening door het Centrum een groot succes gebleken: zowel de onderzoeken op maat als de toegang tot microdata via Remote Access en On-Site vinden gretig aftrek. Het aantal klanten is gegroeid van één ministerie en één universiteit in 2001, tot enkele tientallen organisaties in 2011. Opvallend is dat er zelfs tot over onze landsgrenzen belangstelling is voor toegang tot microdata. In tien jaar tijd is het Centrum gegroeid van een handjevol medewerkers naar ruim vijftig. Tien jaar geleden startte het CBS als proef met het CvB. Terugkijkend kunnen we constateren dat dit een zeer goed besluit is geweest. Het CvB heeft zijn bestaansrecht ruimschoots bewezen en is inmiddels niet meer weg te denken uit de dienstverlening van het CBS.

Vanzelfsprekend is het tienjarig bestaan een reden om bij stil te staan en terug te blikken. Maar het is ook een goed moment om na te denken over de volgende tien jaar. Technologische vernieuwingen en internationale ontwikkelingen zorgen er voor dat het CvB in ontwikkeling zal blijven. Er wordt continu gezocht naar nieuwe en betere manieren om bestaande en nieuwe klanten optimaal te bedienen. Dat zal in de komende tien jaar zeker voortgaan. Daarnaast zijn er nog tal van organisaties die het CvB nog niet hebben weten te vinden, maar die waarschijnlijk wel goed gebruik zouden kunnen maken van de dienstverlening. Het CvB heeft een succesvolle eerste tien jaar achter de rug, de komende tien jaar zien er zeer veelbelovend uit.

Ik wens het CvB dan ook een glanzende toekomst en ik wens vooral alle klanten en gebruikers veel plezier en nut van deze dienstverlening!

Hoe het begon

Pieter Al

De kiem voor het Centrum voor Beleidsstatistiek werd gelegd door de toenmalige DG van het CBS, Ruud van Noort. Van Noort vond dat het CBS de overheid, en met name de departementen, beter moest bedienen en dat dit onder andere moest gebeuren door onderzoek op bestelling te doen.

Op zijn verzoek heb ik in de tweede helft van 2001, samen met Yvonne Dubbers die als organisatieadviseur bij het CBS werkte, een organisatievoorstel uitgewerkt voor de directie. In dat voorstel beschreven wij zowel de onderzoekstaak als de externe toegang tot de CBS-data via remote access. Met name dat laatste element ging een aantal directieleden te ver. Pas bij de tweede behandeling heb ik iedereen gerust kunnen stellen en kreeg ik groen licht.

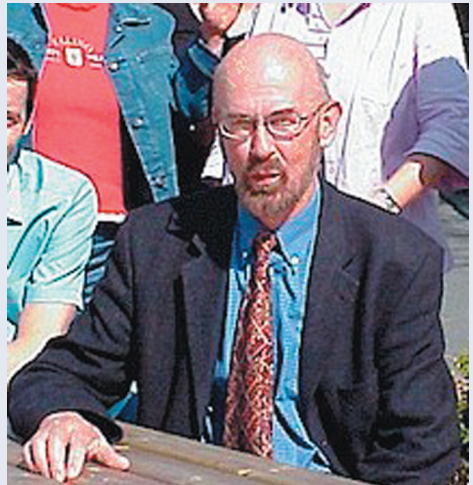
SZW wilde een eigen knooppunt informatievoorziening opzetten, waar het CBS geen voorstander van was. Daarom besloten we dat we met een pilot voor SZW een begin zouden maken met het Centrum. Robert Selten en Mathilda Copinga beten het spits af en deden begin 2002 onderzoek naar de deelname van allochtonen aan een aantal regelingen binnen de sociale zekerheid.

September dat jaar kwam Els Hoogteijling onze onderzoekspoot versterken en in oktober Jan Jonker. Jan is van onschatbare waarde geweest voor de opzet van de remote access. Jan ontwierp een eenduidige bestandsdocumentatie inclusief alle benodigde meta-data en wist met niet aflatende druk iedereen te overtuigen van nut en

noodzaak. Zo had het extern georiënteerde Centrum invloed op de interne organisatie van het CBS en gaf het een impuls aan het uniform documenteren van onze databestanden, waardoor deze veel gebruikersvriendelijker zijn geworden.

Met de komst van Jan en Els begon de groei van het Centrum. Tot mijn plezier en genoegen heb ik begrepen dat, ondanks bezuinigingen en inkrimping, die groei zich tot de dag van vandaag heeft voortgezet. Voor mij was het een toegift in mijn carrière dat ik deze nieuwe afdeling binnen het CBS mocht opzetten. Juist op het moment dat mijn werk aan het SSB na 6 jaar voor mij een beetje een sleur dreigde te worden, begon ik op mijn 58-ste aan een heel nieuwe baan. Hierdoor heb ik met nieuw elan kunnen werken tot ik met 62,5 met pensioen ging.

Na mijn pensionering heb ik weer een nieuwe start gemaakt. Samen met mijn vrouw ben ik verhuisd naar een ander deel van het land. Daar was geen sprake van routine, maar de noodzaak om in te burgeren. En ook dat is mij uitstekend bevallen.

Gebruiker aan het woord

Snel en op maat cijfers voor het beleid

Robert Selten

Tien jaar Centrum voor Beleidsstatistiek. De eerste vijf jaar was ik er bij om dit dienstencentrum voor externe onderzoekers en klanten op te bouwen. De laatste vijf jaar was ik één van die vele externe onderzoekers die gebruik maakte van deze diensten.

Samen met Pieter Al en Mathilda Copinga stond ik aan het begin. Al snel werd het Centrum versterkt met Jan Jonker, Els Hoogteijling en Maartje Rienstra. De mensen van het eerste uur. Het Centrum was in het begin een klein onderzoeksbureau binnen het CBS. Een onderzoeksclub die voor opdrachten kon terugvallen op een verscheidenheid aan enorme databestanden, die ook nog eens onderling gekoppeld konden worden. De eerste onderzoeksopdrachten waren voor het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Andere ministeries volgden. Vanaf het begin heeft het Centrum zich er tevens voor ingezet om databestanden van het CBS toegankelijk te maken voor externe onderzoekers. Aanvankelijk alleen binnen de muren van het CBS, daarna via remote access ook daarbuiten. Het was een periode van hollen en stilstaan. Het was hollen in vele richtingen om het Centrum van de grond te krijgen. Soms was het stilstaan om de groeiende opdrachtenportefeuille en de personele capaciteit in balans te krijgen.

In 2006 nam ik afscheid van het Centrum en ging ik werken bij de Dienst Onderzoek en Statistiek (O+S), het onderzoeksbureau van de gemeente Amsterdam. Bij mijn vertrek

werd het Centrum gerund door twaalf toegewijde medewerkers. Daarna is het snel gegaan met het Centrum. Als ingewijkende ik de ongekende mogelijkheden om met de beschikbare microdata van het CBS in korte tijd cijfers op te leveren waar het beleid om vraagt, ook in Amsterdam. Net als veel andere onderzoekspartijen in het land ging O+S een contract met het CBS aan voor een remote access werkplek in ons eigen pand. Het CBS publiceert op StatLine weliswaar steeds meer statistieken op gemeentelijke niveau, en ook op wijk- en buurniveau, de benodigde uitsplitsing zit daar niet altijd bij. Met de directe toegang tot de microdata zelf kunnen wij de beleidsstatistieken opleveren waar veel van onze binnengemeentelijke opdrachtgevers om vragen.

Voor een beleidsonderzoeker in mijn positie is het een zeldzame rijkdom om maatschappelijke vraagstukken binnen de stad aan te pakken met zo'n verscheidenheid aan data. En zo zijn er vele onderzoekers in het land die deze digitale weg naar het CBS hebben gevonden. Dat onderzoeksbureau van weleer is niet meer klein. Het is een volwaardige afdeling van het CBS geworden, waar mensen van buiten altijd terecht kunnen met hun onderzoeksvragen.

Tien jaar Centrum voor Beleidsstatistiek: veel gedaan, veel geleerd, veel plezier

Els Hoogteijling

In tien jaar Centrum voor Beleidsstatistiek is er veel gebeurd. En dan denk ik niet alleen aan de groei van het aantal medewerkers van een handjevol in 2001 naar meer dan vijftig in 2011, of aan de toename van het aantal opdrachtgevers van één enkele tot enkele tientallen. Ook in de manier van werken is er veel veranderd. Waar in de beginjaren iedereen alle werk kon doen en iedereen alles van elkaar wist, zijn in de loop der jaren de taken anders verdeeld en is de organisatie van het Centrum nog professioneler geworden. Wat bleef is het enthousiasme, het plezier in het werk, de lef en de trots om bij het Centrum te werken.

Ik heb van september 2001 tot december 2009 met heel veel plezier bij het Centrum gewerkt. Ik was nummer vier in de groep. Pieter Al had met zijn 'jonge honden' Robert Selten en Mathilda Copinga een bliksemstart gemaakt; zij hadden voor het ministerie van Sociale Zaken een paar rapporten geschreven over allochtonen in de WIW en allochtonen in de WSW. Dit gaf voldoende vertrouwen om het Centrum verder te laten groeien. Kort na elkaar kwamen Jan Jonker en ik bij het Centrum werken en aan het einde van het jaar kwam Maartje Rienstra erbij. Hiermee was een goede basis gelegd voor de verdere groei en ontwikkeling. We hadden veel expertise in huis en de ambitie was groot, maar de klanten wilden nog niet erg hard toestromen en we bleven voor onze opdrachten afhankelijk van het ministerie van Sociale Zaken.

Meer ministeries en planbureaus wisten de weg naar het Centrum te vinden. De zorgvuldige wijze van werken en documenteren bij het Centrum werd verder gestroomlijnd en nieuwe medewerkers werden opgeleid in deze manier van werken. Er kwam een cluster

Onderzoek en een cluster Remote en OnSite. Het Relatiebeheer kreeg een belangrijke rol bij het onderhouden van de contacten met externe gebruikers en enige tijd later werd een zelfstandig opererend Documentatiecentrum ingericht. Inmiddels zijn er plannen voor de vorming van een tweede Onderzoekcluster.

Het Centrum voor Beleidsstatistiek heeft in de afgelopen tien jaar een grote ontwikkeling doorgemaakt. Ik heb daar met veel plezier aan bijgedragen en ben trots op alle onderzoekers en medewerkers van het Centrum die laten zien dat het CBS inspringt op actuele vragen van de overheid en het bedrijfsleven. En toch mis ik het soms wel: die eerste jaren van het Centrum. Met veel enthousiasme 's avonds met het hele Centrum met een vette loempia achter een PC om het rapport af te maken dat de volgende dag bij de klant moet liggen.

Centrum voor Beleidsstatistiek – Niet weg te denken!

Jan Jonker

Tien jaar Centrum voor Beleidsstatistiek (CvB) – wat roept dat bij je op? Zo begreep ik de vraag van ex-collega Luuk Schreven om bij dit jubileum een kleine bijdrage te schrijven. Om maar met de deur in huis te vallen: dat roept bij mij vele, vooral plezierige herinneringen op. De uitdaging om in een klein groepje een nieuwe service van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) op te zetten. De leuke sfeer in het werk met een paar ‘oude rotten’ (M/V) in het vak en een groeiend aantal jonge collega’s, veelal nog kort afgestudeerde academici. De boeiende contacten met externe gebruikers van statistische informatie. In het begin vooral bij enkele ministeries, later ook meer bij instellingen voor statistisch onderzoek. Laat ik proberen enkele gedachten uit te werken.

Wat heet ‘nieuw’? In een grote organisatie als het CBS, van oorsprong een ambtelijke dienst, zijn continuïteit en vaste kaders een belangrijk gegeven. De kerntaken waren en zijn gericht op productie van statistieken. Het CvB werd ingesteld om het accent te leggen op toegankelijkheid en bruikbaarheid van de statistische data voor (grote) gebruikers, inclusief de mogelijkheid om voor die gebruikers onderzoek in opdracht te verrichten.

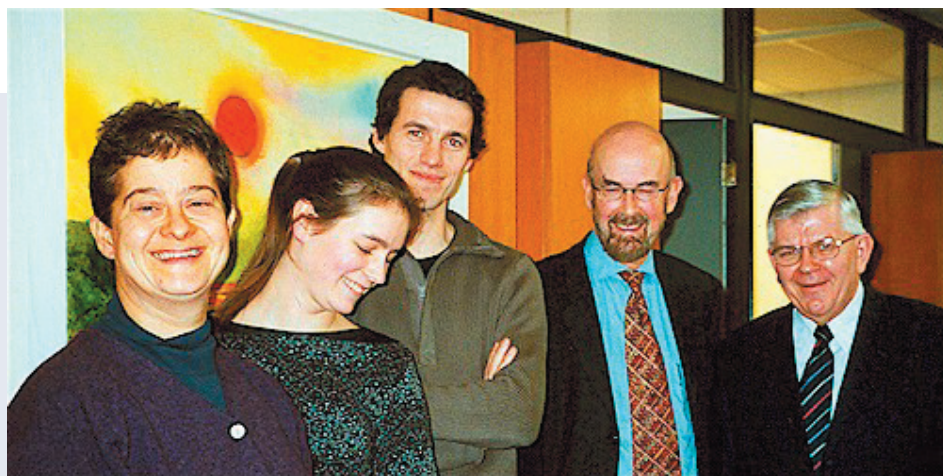
Nieuwe taken, nieuwe mogelijkheden en de ontwikkeling van een werkunit waren bijzonder stimulerend. De kleine groep kende korte communicatielijnen. De betrokkenheid van de hele groep bij de gezamenlijke output gaf veel positieve energie. Die energie was ook hard nodig! Zo was er praktisch elke maand een deadline voor het afleveren van statistische analysebestanden in een gestandaardiseerd formaat, ook van de bijbehorende documentatie voor de gebruikers. Een uurtje doorwerken was niet bijzonder. Soms verschoof een medewerker zijn vakantie om

zo’n deadline te kunnen halen. De bereidheid tot samenwerking en onderlinge hulp werd ook door collega’s van andere units opgemerkt.

Contacten met gebruikers, in de begintijd van het CvB veel met onderdelen van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, waren een uitdaging. Het was de kunst om te zien welke informatiebehoefte gebruikers precies hadden en hoe daaraan met beschikbare gegevens en middelen tegemoet te komen. De vraag verschoof van ‘wat is er niet beschikbaar’ naar ‘welke statistische informatie is wel te geven’. Het meedenken met de ‘klant’ werd vaak zeer gewaardeerd, zeker als die klant bij eerdere gelegenheden het CBS had ervaren als een doolhof waarin je vastliep. Dat leverde een keer een prachtige bos bloemen op als dank voor de verleende diensten – waarlijk geen dagelijks gebeuren in het CBS. Overigens waren de contacten binnen het CBS veelal ook goed. De positie van inhou-

delijke deskundigen bij de statistische afdelingen stond niet ter discussie. Het ging er om die deskundigheid te gebruiken bij het samenstellen van bestanden en documentatie om statistische data beter toegankelijk te maken. Feitelijk werden die data daardoor ook meer en meer gebruikt door instanties buiten het CBS. Dat werd door interne collega's – de 'producenten' – vaak op prijs gesteld. Binnen het CvB zelf was er bovendien een gezonde en plezierige competitie met de groep die analysewerk in opdracht uitvoerde. Tot besluit een persoonlijk accent. Vele jaren heb ik met plezier bij het CBS

gewerkt. Werken bij het CvB was daarbij de mooiste afsluiting die ik voor mijn loopbaan bij het CBS had kunnen denken. Veel blijft in dit stukje ongenoemd. Wel wil ik nog het genoegen vermelden aan de wieg te hebben gestaan van de mogelijkheid voor 'remote access'. Statistische analyse door externe gebruikers vanuit hun eigen werkomgeving, met behoud van de noodzakelijke beveiliging van individuele gegevens – dat was beslist nieuw voor het CBS. Werken bij het CvB was een uitdaging, kostte veel energie, maar gaf vooral bijzonder veel voldoening – en intussen dus een aangename herinnering.

Van links naar rechts: Els Hoogteijling, Maartje Rienstra, Robert Selten, Pieter Al en Jan Jonker

Het Centrum voor Beleidsstatistiek is jarig

Frans Hoeve

Het CvB viert dit jaar het tweede lustrum. Hoewel het in 2004 pas een organisatieonderdeel van het CBS werd kunnen we de pioniersfase waarin in 2001 met een pilot met het ministerie van Sociale Zaken is gestart wat mij betreft volledig meetellen.

Ik heb het genoeg gehad om in de periode 2005-2010 hoofd van het CvB te mogen zijn. In de beginperiode was dat nog heerlijk kleinschalig. Het was de tijd waarin we elke maandagochtend een plenaire werkbespreking hielden, waardoor iedereen precies van elkaar wist waar men mee bezig was. Het aantal onderzoeken dat werd uitgevoerd was uiteraard nog beperkt. Het zwaartepunt lag bij onderzoeken voor SZW, voornamelijk over re-integratie.

De kleinschaligheid gold ook voor de microdatadiensten. In een kantoorruimte hadden we een stuk of 4 pc's staan waarop externe onderzoekers op een afgeschermd deel van het netwerk on-site konden werken.

Vanaf 2005 is het CvB snel gegroeid, zowel bij de onderzoekstak als bij de microdata. Leuk was dat we met behulp van Berenschot (Red: adviesbureau) een marktplan hebben gemaakt om acties te ondernemen om verder te groeien. Uiteindelijk bleek dat de beste manier om te groeien het maken van goede producten en diensten is. Doordat klanten terugkomen en in hun netwerk bekend maken wat er kwalitatief te koop is zijn echte marketingacties nauwelijks nodig.

Bijzonder aan het CvB is natuurlijk dat we daarmee steeds de rand hebben opgezocht van wat er binnen de ambtelijke keurslijven mogelijk is. In de afgelopen 10 jaar is dat volgens mij heel goed gelukt; zodanig zelfs dat de werkwijze en de positie van het Centrum ook binnen het CBS als vanzelfsprekend wordt beschouwd.

Bijzonder tenslotte zijn vooral ook de medewerkers van het CvB. Je moet een bepaalde instelling hebben om er te werken. Dat hebben ze ook allemaal, waardoor het een hele prettige club is. Ik heb dan ook de vijf jaar dat ik er gewerkt heb heel veel plezier beleefd. Ik denk er met een zeer goed gevoel aan terug.

Beste mensen van het Centrum: proficiat met deze mijlpaal; er zullen er ongetwijfeld nog vele volgen!

Vluchtelingen in Nederland

Mariëtte Goedhuys

Hoe gaat het met de integratie van de vluchtelingen in de Nederlandse samenleving? Om hier meer inzicht in te krijgen is VluchtelingenWerk Nederland in 2005 gestart met de Integratiebarometer. Hiervoor heeft het Centrum voor Beleidsstatistiek van het CBS in 2009 voor het eerst tabellen samengesteld. Ook dit jaar heeft het CBS cijfers berekend (voor 2010) waaronder gegevens over demografische en regionale kenmerken, arbeidsmarkt- en uitkeringspositie en inkomens- en schuldenpositie. Hieronder volgen kort enkele uitkomsten.

Een vluchteling onvlucht zijn herkomstland uit vrees voor geweld of zijn/haar leven. De meeste vluchtelingen komen dan ook uit landen met oorlog of dreiging daartoe, of uit landen waar grove schendingen van de mensenrechten plaatsvinden. De afgelopen tien jaar kwamen de meeste vluchtelingen in ons land uit Irak (15 procent), de voormalige Sovjet Unie (13 procent), Afghanistan

(12 procent) en Somalië (10 procent). Vluchtelingen zijn voor een groot deel mannen, slechts 34 procent is vrouw en meer dan de helft is tussen de 20 en 40 jaar oud.

Een belangrijke stimulans voor de integratie van vluchtelingen in ons land is het hebben van een baan. Eénderde van de vluchtelingen van 15 tot en met 64 jaar heeft een baan. Meer dan 40 procent hiervan heeft een fulltime baan, maar een baan van minder dan 12 uur komt ook vaak voor (21 procent). Ongeveer 20 procent van de vluchtelingen met een baan volgt daarnaast middelbaar of hoger onderwijs, zij zullen vooral een kleine deeltijdbaas hebben. De meeste vluchtelingen (84 procent) werken in het bedrijfsleven, waarschijnlijk omdat hier meer banen te vinden zijn voor lager opgeleiden dan bij de overheid.

Meer informatie over dit onderzoek kunt u vinden op de website van het CBS onder publicaties van het Centrum voor Beleidsstatistiek.

Sinds kort beschikbaar

Via het Centrum voor Beleidsstatistiek zijn databestanden van het CBS voor onderzoekers beschikbaar. Aan het gebruik van deze CBS-microdata is een aantal voorwaarden verbonden. De onderstaande thema's zijn nieuw in de catalogus. Een volledig overzicht van de beschikbare microdata vindt u op: www.cbs.nl/cvb, klik op catalogie.

Nieuw in de CvB-catalogus

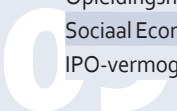
Opleidingsniveau

Financiën waterschappen

Sociaal Economische Categorie

Voortijdig schoolverlaters

IPO-vermogen

Een goed begin...

Gerhard Meinen

Na 9 jaar op andere CBS-afdelingen te hebben gewerkt, maakte ik op 1 januari 2006 de overstap naar het Centrum voor Beleidsstatistiek (CvB). Mijn werkzaamheden richtten zich in eerste instantie met name op het integreren van Cerem met de on-site activiteiten die al binnen CvB plaatsvonden. Het Centrum voor research op economische microdata (Cerem) bood onderzoekers al een jaar of 10 de gelegenheid om analyses te doen op enquêtebestanden van bedrijfseconomische statistieken.

Het was duidelijk dat bij CvB, dat toen dus circa 5 jaar bestond, sprake was van een 'goed begin'. Men had heel goed nagedacht over de wijze waarop men de processen in wilde richten en onder welke randvoorwaarden. Bijvoorbeeld de voorwaarde dat externe onderzoekers alleen mogen werken op gestandaardiseerde bestanden die zijn voorzien van basisdocumentatie. In de loop der jaren is deze werkwijze van CvB ook voor bedrijfseconomische statistieken doorgevoerd.

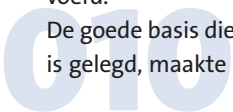
De goede basis die in de eerste jaren van CvB is gelegd, maakte het mogelijk de dienstver-

lening voor externe onderzoekers sterk uit te breiden. Veel meer bestanden kwamen beschikbaar (zowel bedrijfseconomische als sociale gegevens). Daarnaast werd het mogelijk om via een computer op het eigen instituut in te loggen op de afgeschermdede data-omgeving (remote access).

Alles verliep zeker niet zonder slag of stoot. Over het algemeen was er echter voornamelijk grote waardering voor de mogelijkheden en daarbij behorende voorwaarden. Zelf denk ik met veel plezier terug aan de zoektocht om samen met onderzoekers te bekijken in hoeverre CBS-bestanden, soms in combinatie met andere bestanden, analysemogelijkheden bieden om hun onderzoeksvragen te (helpen) beantwoorden. De grote diversiteit in onderzoeksvragen alsook de grote diversiteit in onderzoeksaanpak maakte het werken bij CvB erg uitdagend en enerverend.

Het laatste jaar dat ik bij CvB werkte, was ik werkzaam bij het onderzoekscluster. Ook daar is vanaf het begin van CvB gewerkt volgens een basisaanpak die in de loop der jaren weliswaar is bijgeschaafd, maar in hoofdlijnen nog steeds wordt gehanteerd.

Sinds mei 2011 heb ik gekozen voor een carrièreswitch. Als docent wiskunde hoop ik de 'onderzoekers van de toekomst' te interesseren voor de wiskunde en in ieder geval een goede basis te bieden als het gaat om wiskundige basiskennis. Want als ik iets heb geleerd bij CvB, is het dat een goed begin (minstens) het halve werk is.

Interview

Astrid Kroeze

De redactie van de CvB-nieuwsbrief interviewde voor u Maartje Rienstra, CvB-er van het eerste uur. Naar eigen zeggen 'kwam ze er iets later bij', maar dat doet niets af aan het feit dat ze de groei van het Centrum met eigen ogen heeft meegemaakt. Nu, inmiddels 10 jaar later, vragen we Maartje hoe het met haar gaat en wat er in die tien jaar tijd allemaal is veranderd.

Red: Wanneer ben je bij het CBS komen werken en waarom?

Maartje: In 2001 ben ik gestart bij het CBS als trainee. Dat wil zeggen dat ik aan diverse projecten binnen het CBS heb gewerkt. Een unieke kans, want zo kon ik op verschillende plekken binnen het CBS ervaring opdoen.

Red: Kwam je ook op deze manier bij het Centrum voor Beleidsstatistiek (CvB) terecht?

Maartje: Nee, Robert (Selten) wees mij erop dat het CvB op zoek was naar een onderzoeker, en na een gesprekje met Pieter, Els en Jan was het binnen een week geregeld. (Red: zie bijdragen elders in deze nieuwsbrief.)

Red: En wat is er dan zo leuk aan CvB?

Maartje: Zowel de aard van het werk als het werken in teamverband met heel fijne collega's. Ik ben er ooit begonnen, omdat ik graag

onderzoek doe in opdracht, met een concreet einddoel. Daarnaast zag ik een leuke uitdaging in het opzetten van nieuwe dingen. En wat dat betreft was er bij het CvB genoeg te doen!

Red: Zoals?

Maartje: Het komt er eigenlijk op neer dat we met CvB altijd proberen om de klant van dienst te zijn. Dat was toen zo en dat geldt nog steeds. Daar waar instanties statistische informatie willen hebben die niet direct pas-klaar beschikbaar is, doen wij als CvB een poging om die klanten toch te helpen. Door goed te zoeken naar wat binnen het CBS aan data aanwezig is, slagen we er nog steeds vaak in om de klanten toch te helpen.

Red: Hoe dan?

Maartje: Voornamelijk door bestanden aan elkaar te koppelen. Op die manier hebben we al heel veel verschillende thema's kunnen combineren en daarmee als CvB heel wat geïnteresseerden van maatwerkinformatie kunnen voorzien.

Red: Hoe zit dat dan met de publieke taak van het CBS? Die informatie moet toch eigenlijk voor iedereen beschikbaar zijn?

Maartje: Dat is ook zo. Op internet is alles te vinden wat het CvB gemaakt heeft. (Red: www.cbs.nl/cvb).

Red: Wat vind je ervan dat het CvB in 10 jaar tijd zo is gegroeid?

Maartje: Dat is natuurlijk geweldig! CvB is heel goed dienstverlenend bezig. Naast het onderzoek dat CvB voor derden uitvoert, bieden we ook de mogelijkheid om anderen rechtstreeks met CBS-data te laten werken via Remote Access en On-Site. Dat is iets wat vroeger voor onmogelijk werd gehouden.

Red: Ik weet toevallig dat je toch een uitstap hebt gemaakt naar een andere grote overheidsinstantie, waarom?

Maartje: Om toch eens in de keuken bij een ander te kijken. Ik kwam net na mijn studie als 23-jarige bij het CBS werken en wilde toch een keer wat anders proberen. Geen spijt van, ik heb er veel geleerd en een leuke tijd gehad, maar bij CvB voel ik mij gewoon thuis.

Red: En wat gebeurde er met jou persoonlijk in die 10 jaar tijd? Net zoveel veranderingen en uitdagingen als bij het Centrum?

Maartje: Zeg dat wel! CvB groeide, maar mijn gezin ook. In de tussentijd ben ik moeder geworden van twee dochters, een tweeling van bijna 1 jaar oud. Daarnaast heb ik ook binnen CvB mijn werkterrein wat verlegd. Ik begon als statistisch onderzoeker, in de tussenliggende jaren heb ik als projectleider en supervisor veel onderzoeken geleid en nu heb ik als interim clustermanager (Red: tot de reorganisatie van 1-1-2012) de gedeelde verantwoordelijkheid over het hele onderzoekscluster.

Red: Klinkt druk. Valt dat nog wel te combineren met die twee kleine handenbindertjes van je?

Maartje: Gelukkig wel. Omdat ik gebruik maak van ouderschapsverlof en ook gedeeltelijk vanuit thuis werk, ben ik volop in de gelegenheid om van zowel van mijn meisjes als van mijn werk te genieten.

Red: Wil je tot slot nog wat kwijt aan de lezers van de nieuwsbrief?

Maartje: Ja, hoor. Het feit dat ik hier zo lekker in mijn vel zit, komt natuurlijk ook door de samenwerking met onze klanten! Ik maak dan ook graag van de gelegenheid gebruik om hen te bedanken voor de fijne samenwerking de afgelopen 10 jaar.

Colofon

Bent u na het lezen van deze nieuwsbrief geïnteresseerd in de diensten van het Centrum voor Beleidsstatistiek?

Neem dan contact met ons op via:

cvb@cbs.nl of kijk op:

www.cbs.nl/cvb

www.cbs.nl/microdata

Voor algemene inlichtingen over het CBS:

Telefoon 088-570 70 70

Internet www.cbs.nl

© Centraal Bureau voor de Statistiek, Centrum voor Beleidsstatistiek, oktober 2011